

Tæt intensitet i operadrama

OPERA: »Tosca« uden orkester og danske tekster, men med en forrygende klaversolist og velkvalificerede sangere, arbejder sig i Galaksen op til fem stjerner.

ANMELDELSE TEATER

AF
KNUD CORNELIUS

Det er den intense og nærværende 2. akt, der gør udslaget. Anders Ahnfeldt-Rønne og Egnsteatret Undergrunden har tilrettelagt Puccinis dramatiske opera som en slags kammerespil, der kulminerer med scenen i politichefens kontor, hvor Scarpia vil forføre Tosca. Hun er ellers forelsket i maleren Cavaradossi, men han er revolutionær og dækker over en eftersøgt ven, Angelotti. Ved at pine maleren og være nådig, hvis Tosca vil give sig hen til ham, regner Scarpia med at få sin lyst styret og samtidig få robet flygtningens skjulested.

De fleste ved, at det går anderledes. Tosca myrder Scarpia, der til gengæld svigter sit løfte om at henrette Cavaradossi med »løst krudt«, hvis Tosca.....osv.

Med alle detaljer

Puccini oplevede i 1889 den berømte skuespillerinde Sarah Bernhardt på sce-

nen som Tosca og blev revet med, skønt han ikke forstod fransk. Og flertallet af publikum i Galaksen forstod sikkert ikke det italiensk, som operaen synges på uden danske tekster. Kammerudgaven er til gengæld så tydelig, at dramaet udfolder sig klart alligevel.

Og opsætningen snyder ikke på vægten. Operaen spilles med alle detaljer, enten man nu opdager den skjulte nøgle ved madonnafigurens fod og tolker den vifte, som flygtningens søster har glemt i kirken, eller man fuldt ud gætter indholdet af det løfte, der skrives ned som led i erobringen af Tosca. Det hele opleves som et sammenhængende hele, et drama af tæt intensitet.

Åbningsscenen ser gammeldags ud med draperier omkring møderne i kirken, der endda har lokalets store, firkantede vinduer som forstyrrende element. 2. akt derimod foregår – som mange politiske konferencer – omkring et langbord, hvor magtkampen udvikles, og 3. akt på det romerske Engelsborg, der står den dag i dag, skabes af Rikke Juellund med effektfulde stofbaner som »tårne« over borgens finértrin og -afsætter.

Scene og sal bygges om efter hvert akt, og publikum finder nye pladser hver gang.

Er guld værd

Pianisten Ulrich Stærk er guld værd aftenen igennem. Han arbejder sig overlegent frem i det omfattende partitur og evner at udtrykke både den store dramatik og de sarte, ømme øjeblikke af næsten ingen lyd. Det er en fornem præstation, afgørende for det overbevisende resultat.

Det dramatiske opgør i 2. akt, hvor Isabel Piganiol som Tosca dolker Jens Søndergaard som Scarpia.

Foto: Roberto Fortuna

Hovedparret i historien synges af Isabel Piganiol som Tosca og Jens Søndergaard som Scarpia med fortættende indsatser i 2. akt. Hun sang senest i sommerens »Det dybeste sted« på Øresundsoperan, og han skal snart på turné med Den Jyske Opera i »Cosi fan tutte«. Sammen er de overbevisende – hun som operaens eneste kvindelige hovedperson med sikker fornemmelse for scenegangen, han med et putinatigt koldt udtryk i øjne og ansigt som en årvå-

gen og meget velsyngende politichef.

Alligevel høster tenoren Adam Frandsen aftenens største bifald som maleren. Han synes ubesværet af rolens sanglige udfordringer og spiller dertil glimrende med, så forestillingen får netop denne virkningsfulde blanding af syngestykke og skuespil. Operafolket bliver ikke snydt, og de dramaintresserede glemmer sikkert, at de er kommet til opera.

Også siderollerne er godt besat med Kristian Krebs

som sakristanen, Hans Laetz som flygtningen og Frederik Sloth Langhave som en fin hyrdedreng i den pastorale optakt til 3. akt. Scarpias garde synger også, og 20-25 medlemmer af kirkekorene i Hareskov og Lyngby illuderer ivrigt korandreng i 1. akt.

Dette første opera-udspil fra Egnsteatret Undergrunden under Anders Ahnfeldt-Rønnes nye ledelse lover godt for den standard, der er målsætningen.

»Tosca« af Giacomo Puccini, Luigi Illica og Giuseppe Giacosa efter Victorien Sardous skuespil, iscenesat af Anders Ahnfeldt-Rønne (Egnsteatret Undergrunden i Galaksen, Værlose, i samarbejde med Aalborg Operafestival og Teater Nordkraft - varigthed: to timer og 50 min.

Opføres igen denne lørdag-søndag, fredag den 29. og søndag den 31. august samt lørdag-søndag den 6.-7. september. I dag synger Cavaradossi af Visti Hald)